

Mùa Vọng, Suy Niệm Thánh-Vịnh 137

Diễn Ca Thánh Vịnh

[1] Bên dòng sông Babylon
Ta ngồi nỉ non nước nở
Lòng ta tưởng nhớ Si-on
[2] Giờ trên những cành liễu đó
Ta tạm gác đỡ cây đàn
[3] Quân canh réo gọi hét la,
Lũ cướp này đòi ta hát:
Hát đi! Hãy hát cho ta!
Si-on nhạc thánh vẫn ca mọi ngày.

[4] Lòng nào mà hát nên lời,
Bài ca kính Chúa giữa nơi quê người.
[5] Này Gia-liêm của ta ơi!
Sao ta có thể quên người cho đành?
Nếu ta mà nỡ dứt tình,
Tay đàn hết gảy trở thành bại xuôi.
[6] Nếu ta chẳng nhớ tới người,
Thì ta cứng họng lưỡi môi dính liền.

[7] Xin Ngài nhớ lại Gia-liêm
Khi thành thất thủ đảo điên, thưa Ngài!
Ngài từng trừng phạt thẳng tay,
Phá cho bình địa, phá ngay chẳng còn.
[8-9] Hỡi thiếu phụ Babylon!
Đầu con người đã bị dãn nát ra,
Phúc thay người đã không tha,
Cho người biết đã hại ta thế nào!

Suy Niệm

1- "Super Flumina Babylonis" , "Bên dòng sông Babylon": bài ai ca này là những tiếng than khóc của dân Do Thái, hồi tâm, sám hối, vì đã "giơ chân đạp mũi nhọn", khước từ tình thương của Thiên Chúa, đã để mất thánh đô Gia-liêm (Giêrusalem), nay phải bị lưu đày sang Babylon. (TV. 137: 1-3)

Lê kiếp lầm than biệt xứ, tiếng ca Sion thánh nhạc quen thuộc thuở xưa vẫn còn vang dội tâm tư, tuy chẳng còn lòng dạ nào mà đàn ca hát xướng. Không phải chỉ là hoài niệm, mà còn là hoài vọng trở về quê cũ, ước mong tái dựng cơ đồ. Đây chính là nỗi lòng **sám hối**, nói lên niềm **hy vọng, van xin, nguyện cầu ơn cứu độ**. (TV. 137: 3-6)

2- Nhưng tại sao lại phải lưu đày? Bài ai ca gợi lại cả một quá trình lịch sử đau thương tội lỗi của dân Chúa, từng ngạo mạn thách đố uy quyền của Thiên Chúa Tình Thương. Dưới triều đại các vua Israel và Giuđa, luân lý đồi bại, xã hội suy vi, dân thờ ngẫu tượng, khước từ lời Chúa qua các ngôn sứ giảng dạy, họ đã phản bội Giao ước với Thiên Chúa. Năm 722 trước Công Nguyên, thủ đô của Israel bị nước Assiri đánh chiếm, biết bao người bị bắt đi lưu đày sang Babylon. Số phận của Israel sau này lại càng tồi tệ dưới thời Assyri cai trị. Cho nên đến năm 587 trước Công Nguyên, vua Nabucôđônoso nước Babylon đem quân sang đánh chiếm và phá huỷ đền thờ Giêrusalem, lại bắt dân Israel lưu đày sang đế quốc của mình lần nữa. Trong khổ cực đọa đày, tâm tư họ bị hoang mang dẫn vật, họ bắt đầu sự tình thờ than: "Sao Chúa bỏ con, sao Ngài còn nhớ hay đã huỷ lời Giao ước?" Sự xuất hiện của **các ngôn sứ Êgiêkien và Isaia** rao giảng, đã đem đến cho họ sự giác ngộ, niềm **an ủi và lấy lại niềm tin** Chúa sẽ cho họ được phục hồi, trở về quê cũ. (TV, 137-5-6)

3- **Chúa là Tình Yêu, Thiên Chúa rất nhân từ**. Chúa nói: "Ai tát con má bên này, con hãy chìa thêm má bên phải cho họ tát". Việc Thiên Chúa Nhập Thể làm người phạm trần, chịu xỉ nhục và chịu chết để chuộc tội cho nhân loại, quả đã quá đủ để chứng tỏ tình thương vô hạn, và siêu nhiên của Người. Con người thường lợi dụng, viển cớ sự khoan dung của Người để tự bào chữa cho việc tái phạm tội lỗi quay lưng lại với Người. Chính Mẹ Maria đã bao lần ngăn cơn thịnh nộ của Chúa.

Nhưng Thiên Chúa lại là Đấng rất công minh. Người đã trừng phạt Israel, để cho thành Giêrusalem bị đập phá tan hoang cho bình địa. Năm mươi năm sau, vua Kyrô nước Ba Tư đến đánh chiếm, đế quốc Babylon sụp đổ tan tành. Bấy giờ vua Kyrô cho dân Do Thái hồi hương.

Đây là *biểu hiện của tình Chúa rất khoan nhân, mà cũng là hình phạt của tội cứng lòng ngạo mạn chống Chúa*. (TV 137: 7-9)

[8-9] (*đồ trời tru đất diệt!*)

Hỡi thiếu phụ Babylon!

Đầu con người đã bị dãn nát ra,

Phúc thay người đã không tha,

Cho người biết đã hại ta thế nào!

Lúc này hơn lúc nào hết, ước chi con người được động não bởi tiếng nức nở của dân Babylon lưu đày. Ước chi bài ai ca Thánh Vịnh 137 xoáy sâu tâm can nhân loại để họ nhận biết thế nào là **Thiên Chúa nhân từ và Thiên Chúa rất công minh**.

Văn Hoá Sự Chết ngày càng bao phủ đặc dày trên lương tâm nhân loại. Thế giới vẫn tiếp tục hứng lấy biết bao nhiêu thảm hoạ tai ương. Lúc này nạn dịch Covid-19 đang trở nên một đại dịch cho toàn cầu, cũng chỉ do lòng hoang tưởng kiêu căng của con người. Phải chăng hình phạt từ Trời Cao đang đổ xuống nhân tiên?

Kết luận:

* *Trong niềm thành tâm sám hối*, xin Người hãy đến giải thoát ta khỏi mọi cảm dỗ đã bấy lâu nhận chìm ta trong bóng đêm của tội lỗi, bóng tối của Sự Chết.

* *Trong niềm hy vọng*, xin Người tuôn tràn ánh sáng Phục sinh, ánh sáng của Tình Yêu và Sự sống để tâm hồn ta được canh tân thăng tiến.

* *Trong niềm Tạ Ơn*, xin Chúa đầy lòng khoan nhân cho ta bền đỗ trung thành với ân sủng của Người.

Ben. Đỗ Quang Vinh